Výdech z Katakomb

VRŠOVICKÝ SBOR
Českobratrské církve evangelické

Zveme vás do klubu Výdech i do evangelického sboru ve Vršovicích



Vyjeli jsme na víkendovku s konfirmandy.

Se s tim smiř. Ale ne se vším. (2)

Konfirmandí survival aneb jaká byla víkendovka (2)

Editorial (3

Malé ohlédnutí za velkými událostmi, aneb tak to vidím já (3)

Jaké jsou naše večerní imaginace? (4)

Střízlivění (5)

Dvě hudební pozvánky do Výdechu (6)

Příležitost je jako vlasatá mánička (7)

Fotoživotaběh sboru během října (8)

Evangelická církev zvolila nové vedení (9)

Prohlášení 2. mimořádného zasedání 36. synodu ČCE (10)

„Já však vám pravím: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují, abyste byli syny nebeského Otce…“ (Mt 5,44) (10)

Knižní mls: Houbařka (12)

Listopad 2026

On bude soudit pronárody, on ztrestá národy mnohé. I překují své meče na radlice, svá kopí na vinařské nože. Pronárod nepozdvihne meč proti pronárodu, nebudou se již cvičit v boji.

Izaiáš 2,4

Se s tim smiř. Ale ne se vším.

„Se s tim smiř.“ To není jen známá hláška z komiksu „Opráski sčeskí historie“ – ale taky i ideální rada, když už se ti nechce nic řešit. A možná je to i docela dobrá zkratka pro jednu slavnou báseň z Bible: všechno má svůj čas. Je čas plakat i smát se, čas stavět i bořit… *Jenže její autor, Kazatel, není žádný patron pasivity. Do seznamu nám přidá třeba i čas nenávisti nebo čas zabíjení – a tím nám trochu zavaří. To se máme smířit i s tím?*

Možná nejde o to přijmout všechno, co se děje, jako správné. Spíš připustit, že nejsme režiséři světa: některé věci holt neovlivníme. Nemusíme si vyčítat, že nedokážeme spravit všechno. Ne se vším je potřeba zápasit. Některé věci prostě přesahují naše možnosti. I to k celku života patří, i to má svůj čas.

Jindy bychom se ale slovy „takový je život“ schovávali před vlastní odpovědností. Tehdy už není čas smířit se, ale ozvat se, něco risknout, začít jednat. Sebrat všechnu odvahu a vkročit do času, který čeká jen na naši akci.

Moudrost tedy není pouze v tom, že člověk ví, že k jeho životu chtě nechtě patří i časy, které by si nevybral. Je taky v tom poznat, kdy už čas smíření skončil a začal čas vyhrnout si rukávy a konat. Jako v té nadčasové básni od Jana Skácela:

Bože, dej mi sílu unésti všechno, co změnit nemám sil.

Odvahu, abych to, nač stačím, na tomto světě pozměnil.

A také moudrost, abych znal a od sebe to rozeznal.

Výluh z kázání 25. 10. 2026,
Jordan Tomeš

Konfirmandí survival aneb jaká byla víkendovka

Skupinka mladých batůžkářů postává před Tigerem na pražském hlavním nádraží. Pomalu se k nám přidávají další. Po malém sčítání lidu koukneme na hodinky – a pak už se neohroženě začneme prodírat davy směr šesté nástupiště. Možná to tak úplně nevypadá, ale právě začínáme testovat naše limity a hranice!

Právě takové totiž bylo téma naší víkendovky s konfirmandy, která proběhla o „super-volebním“ víkendu od 9. do 11. října. V pátek jsme se vydali vlakem do Úštěku – tam jsme otestovali první limit, tedy limit kapacity našeho rychlíku. V cílové stanici jsme pak našli ubytování na místní evangelické faře. Tam zase náš průvodce Matěj Opočenský testoval limit své paměti, neb v Úštěku strávil své rané dětství. Po společné večeři jsme se chvíli ponořili do biblického příběhu o Eliášovi – hrdinovi, který ale po svém největším úspěchu (boj se stovkami bálovských proroků na Karmelu) tvrdě narazil na limit své síly, víry a motivace.

Zatímco v Eliášově příběhu hraje velkou roli sucho (jako Boží trest), náš příběh brzy začal připomínat spíše Noeho potopu. Hned, co jsme konfirmandy v so-



botu v 6 hodin ráno probudili (to někteří – nejen z účastníků – také vnímali jako Boží trest) a vyrazili ven na plánovaný výlet a půldenní venkovní hru, obloha se zatáhla a zamračila. Že je něco na spadnutí jsme věděli. A že bude nejspíš pršet většinu dne, to jsme taky věděli. Ale že někteří z konfirmandů si jako avizovanou „obuv do zimy a nečasu“ zvolili boty rozšklebené tak, že i Batmanův Joker by mohl závidět – to jsme vědět nemohli. Aspoň jsme ty limity prověřili pořádně, doslova od podlahy!

Ještě že faře byl krb. Kolem něj jsme rozprostřeli všechny promočené svršky a vstřebávali dojmy jak z venkovní hry, tak z parádní návštěvy místní pizzerie (limit množství jejich těsta byl také ozkoušen). A pak už hurá zpátky domů, do Prahy, do Vršovic, do Výdechu. K večeři jsme si dali první díl letošního StarDance a pingpongový turnaj.

A pak byla neděle, den třetí. Den kruhů pod očima, palačinek na snídani a voleb do staršovstva. Ale to už je jiný příběh. Ten konfirmandí pokračuje. A moc se těším na jeho pokračování.

Jordan Tomeš

Malé ohlédnutí za velkými událostmi,

aneb tak to vidím já

A těmi velkými událostmi jsou pro nás bezesporu volby, které se konaly ve dnech 5.–7. 10. 2026.

/ Editorial

Říjen byl po všech stránkách rušný čas. Toto číslo se to snaží reflektovat. Sbor má nové staršovstvo! Evngelická církev novou synodní radu! Zatímco naše staršovstvo už začalo úřadovat, nová synodní rada se ujme své práce až na podzim roku 2027.

Sborová a naše církevní politika ale není mimo čas a prostor. Proběhly komunální volby a několik lidí i z našeho sboru je v zastupitelstvu Prahy 10. Říjnem otřásaly ale také protesty, které reagovaly na chystané vládní změny ve financování veřejnoprávních médií. Protesty jsou ohlášeny i na 15. listopad a je velmi pravděpodobné, že se prolnou i se svátkem 17. listopadu. Synod na tyto zásahy reagoval svým prohlášením, které také otiskujeme.

Protesty se netýkají jen české společnosti. Francií, Itálií a naposledy i Německem prošla velká protestní hnutí. Jak to promění Evropu? Promění ji to? Ve Francii je to téma dostupného a férového školství. Poslední politické téma byly volby v USA. Republikáni ztratili kongres i senát. Za oceánem se překreslovala politická mapa.

Svět je v pohybu a my jsme v pohybu s ním. Přijde mi, že je potřeba budovat ve společnosti místa pevných vztahů. Myslím, že je to výzva i pro církve a samozřejmě i pro náš sbor.

První dva dny, tradičně v pátek a v sobotu, to byly volby komunální a senátní, které dopadly nad očekávání dobře a doufáme, že jejich výsledek přinese dobré ovoce.

V neděli 7.10. pak byly po bohoslužbách pro nás důležité volby nového staršovstva, které dopadly také dobře! Zvolili jsme 10 nových starších a 3 náhradníky. Všichni nově zvolení se představili několika řádky v říjnovém Výdechu z Katakomb. Jsme vděční všem členům nového staršovstva, že jsou ochotni věnovat svůj čas a úsilí po dobu příštích šesti let práci pro sbor. Zvláště děkujeme těm z nich, kteří působí ve staršovstvu již více let, nejvíce pak Tomáši Vokatému, který již v několika staršovstvech působí ve funkci kurátora, osvědčeného a věci znalého, že uvolil v této zodpovědné funkci nadále pokračovat.

Když jsme po kalném ránu vyšli po poledni z katakomb, uvítal nás slunečný den se zářivými barvami nastávajícího podzimu, kterým jsme přecházeli do Výdechu v Murmanské ulici ke společnému obědu.

Do Výdechu jsme s Vojtou přišli se zpožděním a tam už plno a živo jako v úle. Prostřené stoly byly plné dobrot všeho druhu, jak kdo co vyrobil a přinesl podle svých nejlepších představ. Talíře a mísy s různými saláty, koláči, zákusky, i ovocem a zeleninou, slané, sladké i kyselé. U stolů seděli dospělí, děti většinou běhaly kolem a ochutnávaly, co jim padlo do oka.

A potom přišel na řadu hlavní chod – chutná dýňová polévka, kterou den předem vařila dvojka Eva a Jitka ve velkém hrnci. Každý z přítomných dostal porci polévky, vylepšenou šlehačkou a strouhaným sýrem, ozdobenou zelenými lístky petržele, aby to bylo ještě lákavější i pro oko. Přílohou k polévce byly různé bagety a chléb. Polévky bylo dostatek nejen na přídavek, ale ještě zbyla. A stále se v pohodě povídalo, pojídalo a popíjelo a děti běhaly i venku po chodníku před Výdechem, na stále ještě hřejivém sluníčku. Tam se také začalo s přípravou moštování z jablíček, která donesli ti, kterým se jich urodilo dost na zahradě. A pak se krouhalo a lisoval se a popíjel zlatavý, sladký, čerstvý a zdravý jablečný mok.

Tentokrát došlo také ke společnému focení, které obstaral Jan Šilar st. Fotky budou jistě tak povedené jako ty, které vystavuje v prostorách galerie U Veberů.

V krásném odpoledni jsme se pak pomalu rozcházeli do svých domovů, doufám, všichni spokojeni.

Jarmila Radová

Jaké jsou naše večerní imaginace?

Ve Výdechu jsme se prázdninách již dvakrát sešli k biblické imaginaci. Jaké to je?

Osobně jsem tento nápad velmi uvítala, protože mi v loňském školním roce docela chybělo setkávání střední generace a zároveň se mi líbila imaginace, která probíhala jako ranní společný program pro dospělé na sborové dovolené. Imaginace ve Výdechu je jiná tím, že scházíme večer po pracovních i jiných povinnostech, ale má výhodu v tom, že máme více času. Začínáme krátkým ztišením, v útulném kruhovém uspořádání. Pak už k sobě necháváme



promluvit biblický verš, který byl pro daný měsíc vylosován do Hesel Jednoty bratské, a ke kterému Matěj s Jordanem ještě vymýšlejí doprovodné otázky.

V září jsme se na základě verše z knihy Kazatel věnovali tématu odpočinku v jeho různých formách i „pachtění se“ na druhé straně; v říjnu nás čekalo široké téma svobody vnitřní i vnější i otazníky nad tím, kdy a z jakého důvodu bychom byli ochotní se svobody vzdát. K zamýšlení nás přitom mohou inspirovat obrázkové karty, ze kterých si vybíráme jednu i více, které nám nějak asociují probírané otázky. Zatím jsme používali karty ze hry Dixit, na sborové dovolené jsme využívali i karty s fotografiemi. Není ale třeba se ničeho obávat, i když nemáte s obrázkovými kartami třeba žádnou zkušenost.

Za sebe mohu říci, že ráno mi asi byla o něco přístupnější intuice a představivost, večer po celém dni s různými zážitky a podněty v hlavě už je trochu těžší po nějaké kartě „jen tak sáhnout“, ale vždy se nakonec najde nějaká zajímavá karta, která mi dodá nové a někdy i docela nečekané podněty k samotnému verši i doprovodným otázkám. Baví mě také naslouchat myšlenkám a sdílení ostatních. A obvykle také nechybí něco dobrého k zakousnutí, aby ani naše tělesné schránky nepřišly zkrátka.

Přidáte se (nejen) v listopadu také?

Hana Pernicová

Střízlivění

Až
se vyladíme
na střízlivou vlnu
probdělí nepříčetností
běhů
přiběhů a rozeběhů
dopadů propadů
a rozpadů
vstávání klekání
rozeklaní rozebraní

vyjdem na pěšinu
bude jak každá jiná
ale náš krok náš zrak
bude již jiný

takový jaksi
ucelený
odhalený
a jistý

všemi
směry a
místy

Jiří Martínek



Pokřtili jsme Jeníčka!

Dvě hudební pozvánky do Výdechu

V listopadu se nám ve Výdechu urodily dvě lákavé hudební akce. Zveme, zvěte!

Pátek 6. 11. od 18:30: Česko-americký multiinstrumentalista Edmund s kapelou



Edmund je olomoucko-americký hudebník, skladatel a multiinstrumentalista, jehož tvorba se jen tak nevejde do žánrových škatulek. Je hravá, nepředvídatelná a plná překvapivých hudebních odboček. Pod touto dobrodružnou slupkou se ale skrývají velmi osobní témata: bolest, bezradnost a osamělost, ale také naděje, smíření a víra. Edmund ve své hudbě boří zažité představy o hudbě i o životě. Zve tak své posluchače na cestu, jejíž další zastávku nelze úplně předvídat.

Jeho debutové album *Chrysalis*, které vyšlo letos v říjnu, vypráví o zacyklenosti lidské duše a odvaze vystoupit z vlastního bezpečného úkrytu. Na koncertech se příběh alba dál rozvíjí a ožívá i prostřednictvím postav a scén, které v samotné nahrávce nenajdete. A zatímco album tematizuje izolaci a osamělost, koncert je pozvánkou k pravému opaku: ke společnému setkání a propojení skrze hudbu.

Edmund pochází z olomouckého evangelického sboru. Doprovodí ho kamarádi Ondra Sabela a Ben Duda. Jako předskokan vystoupí další evangelík – mladý kytarista Kiwi Blue z pražského libeňského sboru.

Úterý 10. listopadu od 17:30: Bubnovačka s Leonardem Tecou

Přijďte zažít vlnu radosti a podmanivých afrických rytmů! Srdečně zveme na jedinečný hudební večer a bubenický workshop, který povede charismatický angolský rodák, muzikant a evangelický farář z Kladna Leonardo Teca.

Během workshopu se přeneseme do srdce Afriky. Leonardo Teca nás za-



světí do tradičních afrických písní, naučí nás základní i pokročilejší rytmy a ukáže nám, jak skrze bubnování vyjádřit společnou radost. Akce je otevřená pro každého – od úplných začátečníků až zkušené bicáky. Zatím ale máme málo nástrojů – takže bubínky (nejen ty ušní) určitě vemte s sebou! Klidně i navíc pro druhé.

Příležitost je jako vlasatá mánička

Co tím sakra myslíte?! – druhý díl populární teologie pro všechny

Starověcí Řekové si příležitost představovali jako chlapíka jménem Kairos. Podle jednoho starého popisu nosil zvláštní účes: zatímco vpředu se mohl chlubit dlouhým pramenem vlasů, vzadu měl hlavu zcela oholenou. Proč? No, protože když se příležitost blíží, můžeš ji přeci chytit za pačesy! Ale když už proběhne kolem tebe, tak není za co – propásl jsi ji. Tak bacha, ať ti něco důležitého neuteče!

Řekové pro slovo „čas“ používali zejména dvě slova. Chronos označuje čas, který plyne: minuty, roky, čekání na tramvaj, pracovní dobu nebo odpočet do dovolené. Od toho máme taky slovo „chronologie“. Oproti tomu již zmíněný kairos označuje příhodnou chvíli – okamžik, kdy se něco otevírá a záleží na tom, jak zareagujeme. Nejsou to dvě dokonale oddělené kategorie, ale spíše užitečné způsoby, jak o čase přemýšlet.

Chronos se ptá: kolik času ještě mám? Kairos se ptá: co s tím časem právě teď udělám?

Jestli Ježíš uměl řecky, nevíme. Nejpravděpodobněji mluvil primárně aramejsky, a tak těžko říct, do jaké míry ho řecký způsob myšlení ovlivňoval. V evangeliích, která jsou řecky zapsána, ale Ježíš na počátku svého veřejného vystupování říká: „Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží.“ (Markovo evangelium 1,15) V řeckém textu tady Ježíš používá právě to „vlasaté“ slovo kairos. Spíš než jako oznámení, že konečně nastala správná chvíle podle nějakého nebeského harmonogramu, proto v jeho slovech slyším pobídku pro nás. Teď je ta příležitost: Bůh se k člověku přibližuje. Svět nemusí zůstat takový, jaký je. Teď je ten čas, kdy můžu vstoupit do něčeho nového. Teď je čas milosti.

Těžko z Bible vyčíst, jaký má tato Ježíšem ohlášená příležitost přesný deadline. Sám Ježíš ohledně toho různě mlží, a dokonce varuje před tím, abychom se určování nějakého konce času či světa příliš zaměřili (Lukáš 21,8). Jedno ale sami dobře víme: každý čas má i svůj konec. Čekat na to, abychom se začali podílet na Božím království, proto nemá smysl. Odpouštět, uzdravovat vztahy, zastávat se přehlížených, hledat pravdu a smysl – to můžeme už nyní.

Tak se té příležitosti chopme! Není na co čekat. A zároveň se nebojme: ten Ježíšův čas milosti má hodně dlouhé vlasy.

Jordan Tomeš

Fotoživotaběh sboru během října



Jak začaly zaplňovat listy stromů pražské chodníky, tak plnily sborové akce říjnový čas.





Jak začaly zaplňovat listy stromů pražské chodníky, tak plnily sborové akce říjnový čas.





Zvolili jsme nové staršovstvo!!!! Fantasticky jsme se po tom společně najedli ve Výdechu. Moštovali jsme a povídali si.

Evangelická církev zvolila nové vedení

Novou synodní radu, která bude od podzimu 2027 do roku 2033 stát v čele Českobratrské církve evangelické, zvolil na svém mimořádném zasedání v sobotu 24. října 2026 její synod. Shromáždění se konalo v prostorách Evangelické teologické fakulty Univerzity Karlovy v Černé ulici v Praze.



Do šestičlenné synodní rady synod nejprve volil statutární zástupce církve: synodního seniora (člen církve z řad farářek a farářů) a synodního kurátora (člen církve z řad presbyterek a presbyterů). Následně přistoupil k volbě jejich náměstků a náměstkyň. Zvoleno bylo také šest náhradníků.

Funkce synodního seniora se nově ujme **Jiří Tengler**, dosavadní farář v Poličce a také senior poličského seniorátu (církevního kraje). Synodní kurátorkou byla zvolena **Simona Kopecká**, pastorační pracovnice z Opavy, která ve stávající synodní radě zastává pozici 1. náměstkyně synodního kurátora.

První náměstkyní synodního seniora byla zvolena **Marta Židková**. Stala se tak historicky první ženou ve vedení Evangelické církve z řad farářů a farářek. Jejím nynějším působištěm je Vyšší odborná škola sociálně právní Evangelické akademie v Brně, kde pracuje jako školní kaplanka. Post druhého náměstka obhájil **Roman Mazur**, farář z Prahy-Libně, který na totožné pozici působí i v současné synodní radě.

Na pozici první náměstkyně synodní kurátorky byla povolána **Jana Šarounová**, presbyterka z pražských Vinohrad a současná 2. náměstkyně synodního kurátora. Tříčlennou nefarářskou část církevního vedení doplňuje **Petr Hladík** z Nového Města na Moravě, který působí jako kurátor horáckého seniorátu. V civilní sféře pracuje jako vedoucí domova pro seniory v Diakonii ČCE.

Přejeme zvoleným Boží požehnání.





*Další fotografie najdete na **stranách 5 a 12**.*

Prohlášení 2. mimořádného zasedání 36. synodu ČCE

Na svém 2. mimořádném zasedání přijal 36. synod následující prohlášení.

Synod Českobratrské církve evangelické vyjadřuje znepokojení nad stavem veřejné a politické debaty v České republice. Sledujeme rostoucí napětí, vzájemné zpochybňování a jazyk, který z politických soupeřů činí nepřátele spíše než partnery v hledání společného dobra.

Demokratická společnost stojí nejen na výsledcích voleb, ale také na důvěře v instituce, respektu k pravidlům a ochotě vést otevřený dialog. Za důležité proto považujeme chránit prostor pro svobodnou výměnu názorů, nezávislost institucí veřejné služby a existenci svobodných a důvěryhodných médií, která mohou bez politického či ekonomického nátlaku přinášet informace a podílet se veřejné kontrole moci.

Nepřísluší nám hodnotit konkrétní politické návrhy ani se přiklánět k jednotlivým stranám. Jako křesťané však připomínáme význam pravdivosti, odpovědnosti za vyslovená slova a úcty k důstojnosti každého člověka. Tam, kde převládá manipulace, urážky či podněcování strachu a rozdělování společnosti, je oslabována důvěra, na níž stojí každé demokratické společenství.

Obracíme se proto na všechny, kdo nesou odpovědnost za veřejné dění, aby vedli politický zápas se ctí, vědomím odpovědnosti a respektem k těm, kteří zastávají odlišné názory.

Modlíme se za naši zemi, za moudrost jejích představitelů i za schopnost celé společnosti hledat pravdu, spravedlnost a pokoj.

Praha, 24. 10. 2026

„Já však vám pravím: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují, abyste byli syny nebeského Otce…“

(Mt 5,44)

Toto evangelistovo vybídnutí patří k nejčastěji promýšleným a interpretovaným pasážím Nového zákona. Slouží stejně dobře jako důkaz laskavosti a tolerantnosti křesťanského pojetí lidství, jako důkaz jeho paradoxnosti a utopičnosti. Určitě stojí za to, pokusit se aspoň o malou úvahu nad Ježíšovým poselstvím, jež se za ním skrývá.

Kdykoli zahajuji kurs profesní etiky a nabízím studentům literaturu, upozorňuji je na název knihy autorů Henriksena a Vetlesena „Blízké a vzdálené“.

Myslím, že ve zkratce vystihuje rozporuplnost naší situovanosti ve vztahu k „těm druhým“. Každý člověk, ba i ten, kterého „umísťujeme“ do maximální možné **vzdálenosti** od sebe a jehož (ať právem nebo neprávem) nazýváme „nepřítelem“, je nám v něčem nesmírně blízký; je totiž **člověkem**, a tedy bytostí křehkou, smrtelnou, chybující a zranitelnou. A ten, koho situujeme do své maximální možné **blízkosti** a nazýváme jej svým rodičem, dítětem či přítelem, je vlastně v něčem nesmírně vzdálený; vždy je totiž **jiný**, není naší sebeprojekcí, má svůj příběh, svá práva.

Zdá se mi, že právě tuto ambivalentnost našeho „pobytu“ má Matouš na mysli. Nezakazuje nám, abychom někoho nazývali „nepřítelem“, jen připomíná souvislosti, které bychom měli mít na paměti, než budeme s tímto označením „hotovi“.

Zaprvé. Zvažujme, je-li toto označení skutku **spravedlivé**. Což pro dítě nebývá „nepřítelem“ otec, který chce, aby si uklidilo pokojík nebo nejedlo zmrzlinu před obědem? Pojem nepřítele je nesmírně relativní a dějiny nám ukazují, jak snadno lze nepřátele „vyrobit“ na objednávku. „Obětních beránků“ můžeme jmenovat dlouhou řadu ve smyslu náboženském, politickém, morálním i právním. A kdo z nás může přísahat, že si nikdy nepromítl své hříchy do druhých? Ano, je to úlevné a osvobozující, ale takový „nepřítel“ je pouze naším stínem – a stíny, jak věděl již Sigmund Freud, moudrý člověk bere v potaz.

Zadruhé. I když věrohodně prokážeme, že ten, jehož nazýváme nepřítelem, nám objektivně škodí a ubližuje, nelze popřít, že má k tomu **své důvody**. Ať si je uvědomuje, nebo ne. Nikdo po nás samozřejmě nemůže chtít, abychom se s nimi ztotožnili, je však prozíravé snažit se jim porozumět. Ano, i pro vyšší účinnost naší obrany (vždy je dobré znát „terén bojiště“), ale hlavně proto, že také my jsme chybující a pochybnost o legitimitě vlastního konání se může ukázat být východiskem minimálně k dialogu a možná i k budoucímu dorozumění.

Zatřetí. Matouš užívá pro „lásku“ výrazu „agapé“, který neoznačuje vřelý emoční zápal či romantickou náklonnost, natož erotický vztah. Znamená **péči o druhého**, zájem o něj, rozhodnutí chovat se k němu „laskavě“ – tedy neoplácet zlo zlem, do poslední možné chvíle usilovat o smír, otvírat prostor pro případné „zkrácení vzdálenosti“. Znamená mít i k nepříteli respekt a úctu, neboť (navzdory těm nejzavrženíhodnějším činům) stále zůstává člověkem a absolutní soud nad ním patří výhradně Bohu. Proto i ona výzva „Modlete se ně...“

Začtvrté. I při vší láskyplnosti je Matouš „při zemi“. Neříká nám, abychom se nechali bez odporu zabít, neříká, že máme nepřítele **jenom milovat** a že budeme-li se všichni milovat, zavládne na zemi ráj. Křesťanská láska nevylučuje potrestání agresora, právo na odpor vůči pokračujícímu zlu; ostatně i otcovská láska nepopírá, ba přímo zahrnuje (spravedlivé) potrestání syna. Je však zapotřebí zdrženlivosti; člověk si totiž snáze pohlídá hranice přátelství než hranice nepřátelství, a až příliš snadno lze sklouznout k dehumanizaci nepřítele, od níž vede přímá cesta k jeho mučení, týrání, ponižování a eliminaci.

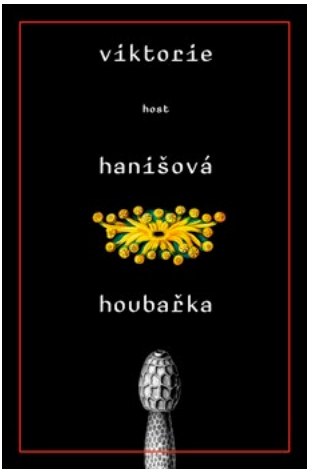
Petr Nesvadba

Knižní mls: Houbařka

Dovoluji si Vám doporučit českou autorku Viktorii Hanišovou a její román Houbařka.

Houbařka se nese v lehce meditativním duchu, neboť myšlenkovým tokům a spíše ojedinělým dialogům dominují popisy přírody, vzpomínky na dětství strávené v Pošumaví a rozsáhlé a detailní komentáře k říši hub. Opravdu velmi silný a působivý příběh. Velmi krásně zpracovaný a procítěný psychologický román, který jsem četla nejenom očima ale i srdcem. Houbařka Sisi byla pro mě jedinečným čtenářským zážitkem! Dále Vaší čtenářské pozornosti nabízím román Anežka, Rekonstrukce, Neděle odpoledne, Dlouhá trať.

Hezké čtení, **Magda Jelínková.**





Zažili jsme krásný koncert Divohlasu.

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulská 1
Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb.mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,
http://vrsovice.evangnet.cz; /cce.vrsovice; ČCE Praha 10 - Vršovice
Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo
Návrh obálky: T. Vokatý; Korektury: Z. Beyer; Redakční rada: Z. Beyer, M. Opočenský, J. Tomeš
Náklady na jeden výtisk: 11,50 Kč, poštovné 35 Kč

Program listopad 2026

Liturgické mezidobí				
pátek	6.11.2026	18.30	Koncert: Edmund & Kiwi Blue	klub Výdech
pátek	6. - 8.11.2026	16.30	víkendovka pro děti školního věku	Úštěk
neděle	*8.11.2026*	*9.30*	*bohoslužby pro všechny generace a začátek nacvičování vánoční hry*	*Jordan Tomeš*
neděle	*8.11.2026*	*14.00*	*instalace Aničky Pokorné ve strašnickém sboru*	*FSČCE Praha 10 - Strašnice*
úterý	10.11.2026	17.30	Druhý dech: Bubnovačka s Leonardem Tecou	klub Výdech
středa	11.11.2026	14.00	setkání seniorů	klub Výdech
středa	11.11.2026	19.30	schůze staršovstva	klub Výdech
neděle	*15.11.2026*	*9.30*	*bohoslužby s večeří Páně*	*Matěj Opočenský*
sobota	21.11.2026	9.00	konvent pražského seniorátu	ČCE Vinohrady
neděle	*22.11.2026*	*9.30*	*bohoslužby na konci církevního roku + zkouška vánorní hry*	*Jordan Tomeš*
úterý	24.11.2026	19.00	biblická imaginace - „jeden verš, mnoho příběhů“	klub Výdech
Advent - začátek církevní roku				
neděle	*29.11.2026*	*9.30*	*bohoslužby na první adventní neděli s večeří Páně + zkouška vánorní hry*	*Matěj Opočenský*
úterý	1.12.2026	17.00	Zašívárna - „přijďte prostě pobejt!“	klub Výdech
středa	2.12.2026	14.00	vaření polévky pro lidi bez domova	klub Výdech
neděle	*6.12.2026*	*9.30*	*bohoslužby na druhou adventní neděli + zkouška vánorní hry*	*Jordan Tomeš*
neděle	*13.12.2026*	*9.30*	*bohoslužby na třetí adventní neděli*	*Pavel Pokorný*
neděle	*20.12.2026*	*10.30*	*bohoslužby na čtvrtou adventní neděli - Premiéra dětské vánoční hry*	*Divadlo Na Prádle*

PRAVIDELNÝ TÝDENNÍ PROGRAM

klub Výdech Murmanská 15, Praha 10

Úterý	9.30	setkání nejmenších dětí	(skoro) každé úterý
Úterý	17.00 a později	Druhý dech - Úterky s hosty, Zašívárna, Biblická imaginace	3x měsíčně
Středa	7.00	duchovní snídaně (každou středu)	každá středa
Středa	14.00	setkání seniorů (1x měsíčně před staršovstvem)	1x měsíčně
Středa	15.15	biblická hodina pro dospělé (také přes Jitsi a pravidelně)	ostatní středy
Středa	17.00	setkání dětí předškolního a školního věku	každou středu
Středa	19.30	schůze staršovstva (také přes Jitsi a jednou měsíčně)	1x měsíčně
Pátek	10.00	bohoslužby „na zámečku“ (jednou měsíčně)	1x měsíčně
Pátek	15.00	konfirmandi	každý pátek
Pátek	18.00	mladší mládež	každý pátek
Pátek	17.00	setkání starší mládeže (nepravidelně)	1x měsíčně

Jak se připojit na sborový program, který probíhá také přes videokonferenci?
Máte-li zájem o účast na akcích online, napište na vrsovice@evangnet.cz.

klub Výdech

LISTOPAD

MURMANSKÁ 15:



3 ÚT

ZAŠÍVÁRNA

Pojďte se spolu nudit, zašívat nebo hrát deskovky. Zašij se každé první úterý podvečer!

17:00 – 19:00



6 PÁ

KONCERT: EDMUND

Talentovaný multi-instrumentalista, zpěvák a skladatel přiveze kapelu i své nové album!
Předkapela: Kiwi Blue.

18:30



10 ÚT

BUBNOVÁNÍ S LEONARDEM TECOU

Rychlolekce bubnování s farářem z Angoly. Bubínky (nejen ty ušní) s sebou!

17:30



24 ÚT

BIBLICKÁ IMAGINACE

Nechte rozeznít svou představivost obrazy a slovy. Setkejte se nově s biblí i sami se sebou.

19:00

www.vydech.evangnet.cz

VRŠOVICKÝ SBOR
Českobratrské církve evangelické

Biblická Imaginace

klub Výdech

Nechte rozeznít svou představivost tichem, obrazy i slovy. Přijďte se setkat s biblí a sami se sebou trochu jinak.



20. 10. | 24. 11. | 15. 12. | 19. 1.
vždy 19.00 – 20.30

Klub Výdech | Murmanská 15, Vršovice